

Ο Γ. Γεωργής στην παρουσίαση του νέου της βιβλίου: 6 Μαρτίου 1989

«Η Ελλη Παιονίδα ανοίγει ένα παράθυρο στα παιδιά»

Το νέο βιβλίο της Ελλης Παιονίδου «Γυάλινες, ξύλινες, χάρτινες... και άλλες ιστορίες» που κυκλοφόρησε το εκδοτικό «Γουτεμβέργιος» στην Αθήνα, παρουσίασε σε πρόσφατη δημοσιογραφική διάσκεψη στην ελληνική πρωτεύουσα ο υπεύθυνος του Μορφωτικού Γραφείου στην κυπριακή πρεσβεία κ. Γιώργος Γεωργής.

Στην ομιλία του ο κ. Γεωργής, αφού έδωσε ένα σύντομο βιογραφικό της γνωστής λογοτέχνης στους Έλληνες δημοσιογράφους, αναφέρθηκε στην πλούσια πολιτιστική της δραστηριότητα.

«Η Ελλη Παιονίδα — είπε — πρωτοεμφανίστηκε στα κυπριακά γράμματα το 1964 με τη συλλογή «Παλάμη ανοιγμένη στον ήλιο». Έσοσφις ποιητικές της συλλογές τιμήθηκαν με τον κρατικό έπαινο ποίησης».

«Τα τελευταία χρόνια — συνέχισε ο Γ. Γεωργής — η

Ελλη Παιονίδα στράφηκε παράλληλα και προς την παιδική λογοτεχνία. Το βιβλίο της για παιδιά «Τα δυο αδελφία και το μαύρο ποτάμι» που κυκλοφόρησε στην Αθήνα το 1988 τιμήθηκε με το κυπριακό κρατικό βραβείο παιδικού βιβλίου. Το ίδιο έργο τιμήθηκε με διάκριση από τον Κύκλο Παιδικού και Νεανικού Βιβλίου. Έτσι κοντά στις έξι ποιητικές της συλλογές και στα 2 παιδικά της και 4 άλλα βιβλία έρχεται να προστεθεί ένα ακόμη παιδικό βιβλίο, που κυκλοφόρησαν οι εκδόσεις GUTENBERG στη σειρά Παιδική Λογοτεχνία.

«Πρόκειται — είπε — για δεκαοκτώ παιδικά αφηγήματα δοσμένα με ζωντάνια και χιούμορ. Επιπλα που κάνουν πάρτυ, γυαλικά που συζητούν, σαπούνια που κουβεντιάζουν, μια γραφομηχανή με τικ, μολύβια που ανταγωνίζονται τα στυλό, κονσερβοσυζητήσεις και κονσερβοπόλεμοι, αντιδικίες παιχνιδιών, ομπρέλες

που φλερτάρουν με τα γεράνια, λουλούδια με καταγωγή, λαχανικά που συνδικαλίζονται, μοναχικές κάλτσες σε υποχρεωτικές συγκατοικήσεις με ξεζυγάρωτα γάντια, ρολόγια με χιούμορ, νότες που το σκάζουν από το πεντάγραμμο, νυχοκόπτες και ψαλίδια και φουρκέτες στη διαμάχη μιας παλιάς με μια καινούρια κτένα, ένας κόσμος τρελούτσικος μα όχι αλλοπαρμένος, που ζει τόσο κοντά μας, χωρίς να το παίρνουμε είδηση. Η Ελλη Παιονίδα ανοίγει ένα παράθυρο στα παιδιά για να δουν με μια άλλη ματιά το μικρόκοσμο που μας περιβάλλει και να χαρούν μαζί του τις «ανθρώπινες» συνήθειες των πραγμάτων που λίγο ακόμα νομίζεις πως είναι αληθινές. Αμα σε συνεπάρει το διάβασμα σ' αυτό το βιβλίο για παιδιά ξεχνιέσαι και γίνεσαι ξανά, έστω για λίγο, παιδί.

«Όλο το βιβλίο διαχέεται από πλέρια αγάπη της ζωής.

Το προσωποποιητικό στοιχείο που κυριαρχεί, όμορφο δάνειο από τον κόσμο του παραμυθιού, δίνει στη συγγραφέα τη δυνατότητα να παίζει με τις ιδιότητες των πραγμάτων και να τις συμφύρει με τις ανθρώπινες συνήθειες».

Καταλήγοντας ο κ. Γ. Γεωργής ανέφερε:

«Ένα ακόμη σημαντικό βιβλίο της ποιήτριας που δεν αρκείται στη γραφή, στο στίχο και την αφήγηση αλλά συμμετέχει σε πρωτοβουλίες ή πρωτοστατεί σε ενέργειες για την ειρήνη στο νησί. Στις αρχές του χρόνου δραστηριοποιήθηκε στη συνάντηση των λογοτεχνών και των καλλιτεχνών για την ειρήνη που έγινε στη Βάσα της Λεμεσού ενώ το καλοκαίρι συναντήθηκε στο Λονδίνο με την Τουρκοκύπρια ποιήτρια Νεσιέ Γιασίν που πριν από δέκα περίπου χρόνια έγραψε το ποίημα «Η δική μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα

δυο» που μετάφρασε η Ελλη και που συχνά, χάρη στις νότες του Μάριου Τόκα, σιγοτραγουδούν όσοι πολύ αγαπούν το νησί και την ειρήνη. Να περιμένουμε άραγε και από αυτές τις συναντήσεις κάποια παιδικά αφηγήματα; Η Ελλη απόδειξε πως έχει το ταλέντο και τη δυνατότητα να δίνει στίχους και αφηγήματα

αληθινά, βγαλμένα από την πραγματικότητα. Ακόμη και όταν περνά στον χώρο των παιδιών αφήνοντας πίσω τη θλίψη και την τραγωδία της σύγχρονης κυπριακής τραγωδίας κουβαλά έμμεσα μηνύματα και μέσα από το χαμόγελο και το χιούμορ περνά πανανθρώπινες ιδέες».